

DECIZIE

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan
Andrei Harghel
Ghenadie Nicolaev

examinând recursul declarat de către Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal-Locativă” orașul Ceadâr-Lunga

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale „Gospodăria Comunal-Locativă” orașul Ceadâr-Lunga împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe Unitatea Teritorială Autonomă Găgăuzia cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva hotărârii Curții de Apel Comrat din 26 noiembrie 2012, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 12 septembrie 2012 ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe UTA Găgăuzia cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea IFS pe UTA Găgăuzia nr. 1640 din 20 iulie 2012 cu privire la eliberarea de achitarea TVA, a fost parțial admisă petiția ÎM „GCL” nr. 522 din 02 mai 2012 depusă în ordinea art. 269-271 Codul fiscal.

Menționează că ÎM „GCL” or. Ceadâr-Lunga, considerând că actul administrativ nominalizat lezează interesele întreprinderii, s-a adresat din nou în aceeași ordine în adresa IFS pe UTA Găgăuzia cu petiția nr. 1253 din 23 iulie 2012.

Drept urmare, prin decizia nr. 13 din 28 august 2012, petiția a fost respinsă din lipsa de temeiuri legale pentru modificarea sau anularea deciziei atacate.

Consideră că deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat pe UTA Găgăuzia sunt neîntemeiate și ilegale.

În acest sens indică că subdiviziune-secția de amenajare (SA) se află la bilanțul ÎM „GCL”, se consideră integral ca subdiviziune de buget, care nu aduce venit și niciodată nu a avut un asemenea scop, ceea ce corespunde art. 5 pct. 16) Codul fiscal.

Afirmă că toate cheltuielile și lucrările efectuate de secția de amenajare sunt finanțate potrivit deciziilor sovietului sătesc, de asemenea, din contul de transfer - asignare, finanțare totală, dotări din buget. Cheltuielile secției de amenajare sunt planificate, se aprobă și se reflectă în bilanțul Primăriei or. Ceadâr-Lunga. Statele de personal ale subdiviziunii de asemenea sunt confirmate de consiliul local.

Susține că secția de amenajare este unul dintre cele trei subdiviziuni structurale ale GCL, ce acordă conform Regulamentului întreprinderii exploatarea, întreținerea și reparația obiectelor de amenajare a drumurilor, înverzirea, curățirea sanitară și serviciile rituale; asigurarea stării corespunzătoare a orașului, îngrijirea plantațiilor verzi și locurile publice; înfăptuirea calculelor pentru iluminarea electrică a orașului din contul mijloacelor proprii, și de asemenea din mijloacele bugetului local; organizarea, deservirea și reparația utilajelor electrice și de iluminare electrică a orașului.

Mai indică că ÎM „GCL” este un subiect de gospodărie, creat pe baza proprietății municipale și producerea prin folosirea rațională a unor anumite categorii de marfă (producție), lucrări și servicii comunale locative, necesare pentru admiterea necesităților a unității teritorial-administrative.

Conform pct. 5 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, toate serviciile, acordate ÎM „GCL” precum: transportul deșeurilor menajere solide și lichide; servicii ascensor; deservirea tehnică și reparația blocurilor locative cu apartamente; deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului și salubritatea locurilor de uz comun și a terenurilor aferente blocului locativ sunt servicii comunale ce sunt achitate de către locuitorii orașului.

Afirmă că Regulamentul nominalizat după sursa financiară divizează deservirea tehnică în 2 categorii: efectuate după tarifele, aprobate de organul public local, conform pct. 7 al Regulamentului și efectuate și finanțate din bugetul local.

Tipurile de lucrări pentru deservire tehnică sunt finanțate din bugetul local fiind specificate în Anexa nr. 3 la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002 și care sunt salubritatea și întreținerea terenurilor de uz comun din interiorul cartierelor, precum și a terenurilor aferente blocurilor locative, utilizate de autoritățile administrației publice locale; salubritatea pasajelor, străzilor, gazoanelor, etc., neincluse în suprafața curții blocului locativ sau condominiului, precum și amenajarea și înverzirea acestor terenuri; evacuarea deșeurilor menajere de pe teritoriile blocurilor locative ce nu sunt acoperite de plățile populației, conform tarifelor în vigoare; reparația și deservirea sistemelor de drenaj de cartier, canalelor pentru scurgerea apei, a obiectelor de protecție civilă; iluminarea străzilor, cartierelor; combaterea rozătoarelor și insectelor în fondul locativ cu orice formă de proprietate; luarea de decizii privind atribuirea și amenajarea terenurilor pentru plimbarea câinilor și controlul asupra executării lor; prinderea câinilor și pisicilor vagabonde; pregătirea orașului pentru desfășurarea manifestațiilor publice și sărbătorilor; evidența vizelor de reședință ale populației, înscrierea și radierea din cartea de imobil; activitatea sportivă și de culturalizare a populației la locurile de trai și măsurile de protecție civilă a populației și de întreținere a obiectelor de protecție civilă.

Eliberarea diverselor certificate, copii și extrase ce țin de competența gestionarului, la solicitarea organelor interne, militare, administrative, de asigurare socială și autorităților administrației publice locale.

Menționează că secția de amenajare a ÎM „GCL” efectuează deservirea mijloacelor de bază aflate la bilanț și efectuează următoarele lucrări: reparație a drumurilor, curățenie, transportarea glodului de pe partea carosabilă a drumurilor, întreținerea și curățirea parcurilor, scuarurilor, văruirea copacilor și bordurilor, pregătirea pentru sărbători, înverzirea orașului, săparea rondurilor, curățirea trotuarelor, întreținerea crescătoriei privind creșterea . plantațiilor și semănarea ierburilor, împușcarea câinilor vagabonzi, întreținerea podurilor, fântânilor, semafoarelor, cimitirelor, băii publice orășenești, gunoiștilor orășenești ș.a.

Pentru îndeplinirea lucrărilor menționate a fost creat și funcționează Secția de amenajare ÎM „GCL” or. Ceadâr-Lunga și o altă secție sau organizație în oraș nu îndeplinește acest lucru.

Consideră că lucrările efectuate de secția de amenajare fac parte din lucrările pentru deservirea tehnică, care în conformitate cu art. 103 pct. 4), 15) și 16) a Codului fiscal, sunt supuse eliberării de impozit la suma adăugată suplimentar.

Solicită anularea deciziilor IFS pe UTA Găgăuzia nr. 13 din 28 august 2012 și nr. 1460 din 20 iulie 2012.

În cadrul dezbaterilor judiciare ÎM „GCL” or. Ceadâr-Lunga a depus cererea de concretizare a cerințelor, solicitând anularea deciziilor IFS pe UTA Găgăuzia nr. 1460 din 20 iulie 2012, în partea sumelor calculate privind TVA nerecunoscute de către întreprindere și a sancțiunilor fiscale în sumă totală de 553160 lei, anularea deciziilor IFS pe UTA Găgăuzia nr. 427 din 19 martie 2012 și nr. 611 din 17 aprilie 2012.

În susținerea pretențiilor a indicat că ÎM „GCL” este obligată pentru asigurarea survenirii în venitul bugetului a obligației fiscale specificate.

Susține că la emiterea deciziei nr. 1460 au fost luate în considerație decizia nr. 427 din 19 martie 2012 și nr. 611 din 17 aprilie 2012, adoptate în baza rezultatelor examinării actului de control fiscal parțial privind TVA nr. 3-497760 din 20 februarie 2012 și de control fiscal tematic privind TVA nr. 5-653904 din 20 martie 2012.

Afirmă că prin deciziile menționate ÎM „GCL” a fost calculă suplimentar suma de 447255 lei - impozit la valoarea adăugată, pentru perioada de pe iunie 2009-decembrie 2011 inclusiv, precum și penalități privind TVA în sumă de 74819 lei, fapt cu care întreprinderea nu este de acord, deoarece secția de amenajare realizează deservirea mijloacelor de bază, care se află se bilanțul întreprinderii, ce sunt reflectate în lista de inventariere anexată.

Mai indică că SNEC în RM nu prevede calcularea TVA pentru cheltuielile privind deservirea fondurilor de bază ale întreprinderii.

Astfel, în conformitate cu SNEC 20 „Evidența subsidiului și descoperirea informației privind ajutorul de stat”, subsidiu de stat - se recunoaște ajutorul de stat, acordat întreprinderii în formă de transmitere a resurselor în schimbul respectării anumitor condiții, legate de activitatea ei operațională.

Iar asignare de stat se recunoaște forma, cu ajutorul căreia statul acordă întreprinderilor susținere financiară din bugetul de stat pentru finanțarea unor tipuri de activități, ce au importanță socială, semnificație deosebită.

Menționează că a fost diminuată TVA pentru perioada de verificare 01 iunie 2009-31 decembrie 2011 în sumă de 150494 lei (447255-296761) și penalități în sumă de 8565 lei (74819-66254), ținând cont de faptul, că conform deciziei nr. 427 din 19 martie 2012 pentru perioada ianuarie-decembrie 2011 a fost calculată suplimentar TVA 168753 lei, penalitatea în sumă de 12818 lei.

Conform deciziei nr. 611 din 17 aprilie 2012 pentru perioada iunie 2009-decembrie 2010 a fost calculată suplimentar TVA în sumă de 278502 lei, penalitatea în sumă de 62001 lei. În total TVA a fost calculată suplimentar în sumă de 447255 lei și penalitatea în sumă de 74819 lei.

Diminuarea calculelor privind TVA pentru perioada iunie 2009-decembrie 2011 în sumă de 150494 lei și penalității în sumă de 8565 lei a fost efectuată după examinarea petiției GCL nr. 522 din 02 mai 2010.

La fel indică că față de întreprindere au fost aplicate prevederile art. 257 alin. (1) Cod fiscal pentru întocmire ilegală a 49 de raporturi fiscale, care de întreprindere sunt contestate pentru declarațiile privind TVA pentru perioada iunie 2009-martie 2013 (34 de cazuri).

Susține că ÎM „GCL” i-a fost aplicată amenda în sumă de 4200 lei în mărime de 200 lei pentru fiecare caz, dar nu mai mult de 5000 lei, ținându-se cont de faptul, că amenda în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod fiscal pentru întocmirea neadecvată a evidenței fiscale privind TVA în 30 de cazuri, în special pentru perioada ianuarie-decembrie 2011 (12 cazuri) și pentru perioada iunie 2009-decembrie 2010 (18 cazuri), conform deciziei nr. 427 din 19 martie 2012 și nr. 611 din 17 aprilie 2012 respectiv în sumă de 2400 și 3600 lei.

De asemenea, menționează că în baza art. 260 alin. (4) Cod fiscal pentru neprezentarea facturii fiscale în 2 cazuri întreprinderii i-a fost aplicată amendă în sumă de 3600 lei, în mărime de 1800 lei pentru fiecare factură neprezentată în termenele stabilite de art. 117.

Astfel, s-a ținut cont de faptul că amenda în conformitate cu art. 260 alin. (4) Cod fiscal pentru neprezentarea facturii în 12 cazuri pentru perioada 01 noiembrie 2011-31 decembrie 2011 și în 18 cazuri pentru perioada iunie 2009-decembrie 2010 a fost aplicată prin decizia nr. 427 din 19 martie 2012 și decizia nr. 611 din 17 aprilie 2012 în sumă de 21600 lei și respectiv de 32400 lei.

Mai menționează că în baza art. 255 Cod fiscal pentru neprezentarea informației privind locul de aflare a subdiviziunii (pepinieră) i-a fost aplicată amendă în sumă de 4000 lei, pe care o contestă, deoarece subiectul impozitării, în conformitate cu art. 277 Cod fiscal și proprietarul terenului de pământ, atribuit contribuabilului, este Primăria or. Ceadâr-Lunga. La balanța ÎM „GCL” terenul de pământ nominalizat nu a fost transmis și nu este transmis până în prezent.

Afirmă că în legătură cu acest fapt, neprezentarea informației privind locul de aflare a subdiviziunii contribuabilului (pepinieră) nu a urmărit scopul evitării calculării și achitării impozitului funciar, și mai ales nu a putut să cauzeze bugetului prejudiciu.

De asemenea, susține că în baza art. 257 alin. (5) Cod fiscal pentru lipsa parțială a evidenței contabile a veniturilor și cheltuielilor, legate de activitatea secției de amenajare și acordarea serviciilor Primăriei or. Ceadâr-Lunga, ce generează imposibilitatea efectuării controlului fiscal pe venit impozabil cu activitatea de întreprinzător și TVA a fost aplicată amendă în mărime de 50000 lei cu calcularea impozitelor respective conform art. 189 alin. (2) Cod fiscal.

Conform art. 13 alin. (3) lit. a), art. 16 alin. (3) și (4) Legea contabilității, conducerea este în drept să aleagă sistemul și forma ducerii evidenței contabile.

Indică că în legătură cu acest fapt, contabilul a ales Planul conturilor convenabil pentru evidență, care este indicat în Politica de evidență a întreprinderii pentru anul 2012, ținând cont de faptul că subdiviziunea finanțată de bugetul local, nu este plătitorul TVA până la verificarea de către IFS. După prescripțiile IFS au fost introduse modificări în politica de evidență a GCL și a fost aplicat planul suplimentar al conturilor privind cheltuielile acestei subdiviziuni. Astfel, în total 86450 lei, dintre care 24650 lei nu au fost contestate de către întreprindere.

Menționează că a fost redusă amenda aplicată în conformitate cu art. 264 alin. (4) Cod fiscal, pentru diminuarea impozitelor, prin prezentarea evidenței fiscale, ce conține informația neveridică în sumă de 88267 lei, ținând cont de faptul că amenda pentru diminuarea TVA, ce conține informația neveridică pentru perioada ianuarie-decembrie 2011 și iunie 2009-decembrie 2010 a fost aplicată conform deciziei nr. 427 din 19 martie 2012 și nr. 611 din 17 aprilie 2012, respectiv în sumă de 75728 lei și 120268 lei, în total în sumă de 195996 lei, pe când urma să fie aplicată în sumă de 107720 lei ($359067 \cdot 30\%$).

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 07 noiembrie 2012 a fost admis demersul reprezentantului reclamantului și atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Primarul or. Ceadâr-lunga.

Prin hotărârea Curții de Apel Comrat din 26 noiembrie 2012 acțiunea a fost respinsă.

La 29 ianuarie 2013 ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care a anula deciziile IFS pe UTA Găgăuzia nr. 1460 din 20 iulie 2012, în partea sumelor calculate privind TVA nerecunoscute de către întreprindere și a contravențiilor fiscale în sumă totală de 553160 lei, anularea deciziilor IFS pe UTA Găgăuzia nr. 427 din 19 martie 2012 și nr. 611 din 17 aprilie 2012.

În motivarea recursului a invocat că prima instanță nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Susține că Regulamentul nr. 191, după sursa financiară divizează deservirea tehnică în 2 categorii: efectuate după tarifele, aprobate de organul public local, potrivit pct. 7 al Regulamentului și efectuate și finanțate din bugetul local.

Indică că tipurile de lucrări pentru deservire tehnică sunt finanțate din bugetul local fiind specificate în Anexa nr. 3 la Regulamentul aprobat de Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, și care sunt salubritatea și întreținerea terenurilor de uz comun din interiorul cartierelor, precum și a terenurilor aferente blocurilor locative, utilizate de autoritățile administrației publice locale; salubritatea

pasajelor, străzilor, gazoanelor etc., neincluse în suprafața curții blocului locativ sau condominiului, precum și amenajarea și înverzirea acestor terenuri; evacuarea deșeurilor menajere de pe teritoriile blocurilor locative ce nu sunt acoperite de plățile populației, conform tarifelor în vigoare; reparația și deservirea sistemelor de drenaj de cartier, canalelor pentru scurgerea apei, a obiectelor de protecție civilă; iluminarea străzilor, cartierelor; combaterea rozătoarelor și insectelor în fondul locativ cu orice formă de proprietate; luarea de decizii privind atribuirea și amenajarea terenurilor pentru plimbarea câinilor și controlul asupra executării lor; prinderea câinilor și pisicilor vagabonde; pregătirea orașului pentru desfășurarea manifestațiilor publice și sărbătorilor; evidența vizelor de reședință ale populației, înscrierea și radierea din cartea de imobil; activitatea sportivă și de culturalizare a populației la locurile de trai și măsurile de protecție civilă a populației și de întreținere a obiectelor de protecție civilă.

Eliberarea diverselor certificate, copii și extrase ce țin de competența gestionarului, la solicitarea organelor interne, militare, administrative, de asigurare socială și autorităților administrației publice locale.

Afirmă că SA ÎM „GCL” efectuează deservirea mijloacelor de bază aflate la bilanț și efectuează următoarele lucrări: reparație a drumurilor, curățenie, transportarea glodului de pe partea carosabilă a drumurilor, întreținerea și curățirea parcurilor, scuarurilor, văruirea copacilor și bordurilor, pregătirea pentru sărbători, înverzirea orașului, săparea rondurilor, curățirea trotuarelor, întreținerea crescătoriei privind creșterea . plantațiilor și semănarea ierburilor, împușcarea câinilor vagabonzi, întreținerea podurilor, fântânilor, semafoarelor, cimitirelor, băi publice orășenești, gunoiștilor orășenești ș.a.

Menționează că pentru îndeplinirea lucrărilor menționate a fost creat și funcționează Secția de amenajare ÎM „GCL” or. Ceadâr-Lunga și o altă secție sau organizație în oraș nu îndeplinește acest lucru.

Mai indică că secția de amenajare (SA) se află la bilanțul ÎM „GCL”, integral se consideră ca subdiviziune de buget, care nu aduce venit și niciodată nu a avut un asemenea scop, ceea ce corespunde art. 5 pct.16 Codul fiscal.

Sustine că toate cheltuielile și lucrările efectuate de SA, sunt finanțate potrivit deciziilor sovietului sătesc, de asemenea din contul de transfer - asignare, finanțare totală, dotări din buget. Cheltuielile SA sunt planificate, se aprobă și se reflectă în bilanțul Primăriei or. Ceadâr-Lunga. Statele de personal ale subdiviziunii de asemenea sunt confirmate de consiliul local.

La fel, afirmă că SA este unul dintre cele trei subdiviziuni structurale ale GCL, ce acordă conform Regulamentul întreprinderii exploatarea, întreținerea și reparația obiectelor de amenajare a drumurilor, înverzirea, curățirea sanitară și serviciile rituale; asigurarea stării corespunzătoare a orașului, îngrijirea plantațiilor verzi și locurile publice; înfăptuirea calculelor pentru iluminarea electrică a orașului din contul mijloacelor proprii, și de asemenea din mijloacele bugetului local; organizarea, deservirea și reparația utilajelor electrice și de iluminare electrică a orașului.

Menționează că ÎM „GCL” este un subiect de gospodărie, creat pe baza proprietății municipale și producerea prin folosirea rațională a unor anumite categoriei

de marfă (producție), lucrări și servicii comunale locative, necesare pentru admiterea necesităților a unității teritoriale administrative.

Conform pct. 5 din Regulamentul aprobat de Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002 toate serviciile, acordate ÎM „GCL” precum: transportul deșeurilor menajere solide și lichide; servicii ascensor; deservirea tehnică și reparația blocurilor locative cu apartamente; deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului și salubritatea locurilor de uz comun și a terenurilor aferente blocului locativ sunt servicii comunale ce sunt achitate de către locuitorii orașului.

ÎM „GCL” este obligată pentru asigurarea survenirii în venitul bugetului a obligației fiscale specificate.

Susține că la emiterea deciziei nr. 1460 au fost luate în considerație decizia nr. 427 din 19 martie 2012 și nr. 611 din 17 aprilie 2012, adoptate în baza rezultatelor examinării actului de control fiscal parțial privind TVA nr. 3-497760 din 20 februarie 2012 și de control fiscal tematic privind TVA nr. 5-653904 din 20 martie 2012.

Afirmă că prin deciziile menționate ÎM „GCL” i-au fost calculați suplimentar 447255 lei de impozit la costul adăugat, pentru perioada de pe iunie 2009-decembrie 2011 inclusiv, precum și penalități privind TVA în sumă de 74819 lei, fapt cu care reclamantul nu este de acord, deoarece secția de amenajare realizează deservirea mijloacelor de bază, care se află pe bilanțul întreprinderii, ce sunt reflectate în lista de inventariere anexată.

Mai indică că SNEC în RM nu prevede calcularea TVA pentru cheltuielile privind deservirea fondurilor de bază ale întreprinderii.

Astfel, în conformitate cu SNEC 20 „Evidența subsidiului și descoperirea informației privind ajutorul de stat”, subsidiu de stat - se recunoaște ajutorul de stat, acordat întreprinderii în formă de transmitere a resurselor în schimbul respectării anumitor condiții, legate de activitatea ei operațională.

Iar asignare de stat se recunoaște forma, cu ajutorul căreia statul acordă întreprinderilor susținere financiară din bugetul de stat pentru finanțarea unor tipuri de activități, ce au importanță socială, semnificație deosebită.

Menționează că au fost reduse pentru perioada de verificare de pe 01 iunie 2009-31 decembrie 2011 TVA în sumă de 150494 lei (447255-296761) și penalități în sumă de 8565 lei (74819-66254), ținând cont de faptul, că conform deciziei nr. 427 din 19 martie 2012 pentru perioada ianuarie-decembrie 2011 a fost calculată suplimentar TVA 168753 lei, penalitatea în sumă de 12818 lei, conform deciziei nr. 611 din 17 aprilie 2012 pentru perioada iunie 2009-decembrie 2010 a fost calculată suplimentar TVA în sumă de 278502 lei, penalitatea în sumă de 62001 lei. În total TVA a fost calculată suplimentar în sumă de 447255 lei și penalitatea în sumă de 74819 lei.

Reducerea calculelor privind TVA pentru perioada iunie 2009-decembrie 2011 în sumă de 150494 lei și penalității în sumă de 8565 lei a fost efectuată după examinarea petiției GCL nr. 522 din 02 mai 2010.

Afirmă că în baza art. 257 alin. (1) Cod fiscal pentru întocmire ilegală a 49 de raporturi fiscale, și anume declarațiile privind TVA pentru perioada iunie 2009-martie 2013 (34 de cazuri).

De asemenea, susține că ÎM „GCL” i-a fost aplicată amenda în sumă de 4200 lei în mărime de 200 lei pentru fiecare caz, dar nu mai mult de 5000 lei, ținându-se cont de faptul, că amenda în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod fiscal pentru întocmirea neadecvată a evidenței fiscale privind TVA în 30 de cazuri, în special pentru perioada ianuarie-decembrie 2011 (12 cazuri) și pentru perioada iunie 2009-decembrie 2010 (18 cazuri), conform deciziei nr. 427 din 19 martie 2012 și nr. 611 din 17 aprilie 2012 respectiv în sumă de 2400 și 3600 lei.

Indică că în baza art. 260 alin. (4) Cod fiscal pentru neprezentarea facturii în 2 cazuri întreprinderii i-a fost aplicată amendă în sumă de 3600 lei, în mărime de 1800 lei pentru fiecare factură neprezentată în termenele stabilite de art. 117.

Astfel, s-a ținut cont de faptul că amenda în conformitate cu art. 260 alin. (4) Cod fiscal pentru neprezentarea facturii în 12 cazuri pentru perioada 01 noiembrie 2011-31 decembrie 2011 și în 18 cazuri pentru perioada iunie 2009-decembrie 2010 a fost aplicată prin decizia nr. 427 din 19 martie 2012 și nr. 611 din 17 aprilie 2012 în sumă respectiv de 21600 lei și 32400 lei.

Mai indică că în baza art. 255 Cod fiscal pentru neprezentarea informației privind locul de aflare a subdiviziunii i-a fost aplicată amendă în sumă de 4000 lei, pe care o contestată, deoarece subiectul impozitării, în conformitate cu art. 277 Cod fiscal și proprietarul terenului de pământ, repartizat pentru contribuabil, este Primăria or. Ceadâr-Lunga. La balanța ÎM „GCL” terenul de pământ nominalizat nu a fost transmis și nu este transmis până în prezent.

Afirmă că în legătură cu acest fapt, neprezentarea informației privind locul de aflare a subdiviziunii contribuabilului nu a urmărit scopul evitării calculării și achitării impozitului funciar, și mai ales nu a putut să cauzeze bugetului prejudiciu.

Iar conform deciziei Consiliului orășenesc Ceadâr-Lunga nr. I/5 din 26 februarie 2009 au fost introduse modificări în Statele de personal ale secției de amenajare a ÎM „GCL”.

Susține că în baza art. 257 alin. (5) Cod fiscal pentru lipsa parțială a evidenței contabile a veniturilor și cheltuielilor, legate de activitatea secției de amenajare și acordarea serviciilor Primăriei or. Ceadâr-Lunga, ce generează imposibilitatea efectuării controlului fiscal pe venit impozabil cu activitatea de întreprinzător și TVA a fost aplicată amendă în mărime de 50000 lei cu calcularea impozitelor respective conform art. 189 alin. (2) Cod fiscal.

În conformitate cu art. 13 alin. (3) lit. a), art. 16 alin. (3) și (4) Legea contabilității, conducerea este în drept să aleagă sistemul și forma ducerii evidenței contabile.

Menționează că în legătură cu acest fapt, contabilul a ales Planul conturilor convenabil pentru evidență, care este indicat în Politica de evidență a întreprinderii pentru anul 2012, ținând cont de faptul că subdiviziunea finanțată de bugetul local, nu este plătitorul TVA până la verificarea de către IFS. După prescripțiile IFS au fost introduse modificări în politica de evidență a GCL și a fost aplicat planul suplimentar

al conturilor privind cheltuielile acestei subdiviziuni. Și în total 86450 lei, dintre care 24650 lei nu au fost contestate de către GCL.

Menționează că a fost redusă amenda aplicată în conformitate cu art. 264 alin. (4) Cod fiscal, pentru diminuarea impozitelor, prin prezentarea evidenței fiscale, ce conține informația neveridică în sumă de 88267 lei, ținând cont de faptul că amenda pentru diminuarea TVA, ce conține informația neveridică pentru perioada ianuarie-decembrie 2011 și iunie 2009-decembrie 2010 a fost aplicată conform deciziei nr. 427 din 19 martie 2012 și nr. 611 din 17 aprilie 2012, respectiv în sumă de 75728 lei și 120268 lei, în total în sumă de 19.996 lei, pe când urma să fie aplicată în sumă de 107720 lei ($359067 \cdot 30\%$).

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată împotriva IFS pe UTA Găgăuzia, ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga a solicitat anularea deciziilor IFS pe UTA Găgăuzia nr. 1460 din 20 iulie 2012 în partea sumelor calculate privind TVA, penalitățile și amenzile în sumă totală de 553160 lei și anularea deciziilor IFS pe UTA Găgăuzia nr. 427 din 19 martie 2012 și nr. 611 din 17 aprilie 2012 și, anume, a pct. 2), prin care s-a calculat suplimentar TVA la emiterea deciziilor nr. 427 din 19 martie 2012 și nr. 611 din 17 aprilie 2012 în sumă de 447255 lei și a penalității în sumă de 74819 lei; pct. 3), prin care s-a calculat suplimentar TVA pentru perioada ianuarie – martie 2012 în sumă de 26842 lei și penalități în sumă de 15843 lei; pct. 5.1), prin care a fost redusă TVA – 150494 lei și penalitatea – 8565 lei; pct. 10.1), prin care pentru întocmirea necuvenită a evidenței fiscale privind TVA în 30 de cazuri a fost aplicată amenda în sumă de 6000 lei; pct. 10.4), prin care pentru neprezentarea facturilor fiscale în 30 de cazuri a fost aplicată amenda în sumă de 54000 lei; pct. 10.6), prin care pentru lipsa parțială a evidenței contabile a veniturilor și cheltuielilor a fost aplicată amenda în sumă de 4000 lei; pct. 11), prin care au fost aplicate amenzi legate de calcularea suplimentară a TVA în sumă de 107720 lei.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță, cu aplicarea corectă a legii materiale și pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante la caz, corect a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii și respingerii acesteia.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă că în urma controlului efectuat la ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga s-a stabilit încălcarea prevederilor legislației fiscale și a cerințelor privind ducerea evidenței contabile, legate de activitatea Secției de amenajare pentru acordarea serviciilor Primăriei or. Ceadâr-Lunga.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că evidența contabilă a veniturilor și cheltuielilor la ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga

este dusă în baza prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal și ale art. 17 din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007, însă la abaterea de la aceste norme, administrația întreprinderii a ales sistemul și forma ducerii evidenței, fapt ce a dus la diminuarea venitului impozabil pentru anul 2009 în sumă de 83763 lei și pentru anul 2011 în sumă de 21633 lei.

Conform Statutului ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga, aprobat prin decizia Consiliului or. Ceadâr-Lunga nr. 11/3 din 25 decembrie 2001, ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga este persoană juridică, care se ocupă cu activitate de întreprinzător și nu este subdiviziune a Primăriei or. Ceadâr-Lunga, iar Secția de amenajare este subdiviziunea ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga și nu subdiviziunea Primăriei or. Ceadâr-Lunga.

Astfel, instanța de recurs reține că prima instanță corect a concluzionat că nu sunt temeiuri pentru scutirea ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga de plata TVA.

La caz, se mai reține că conform art. 5 pct. 16) din Codul fiscal, activitate de întreprinzător, afacere (business) – orice activitate conform legislației, cu excepția muncii efectuate în baza contractului (acordului) de muncă, desfășurată de către o persoană, avînd drept scop obținerea venitului, sau, în urma desfășurării căreia, indiferent de scopul activității, se obține venit.

Conform art. 95 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, obiecte impozabile constituie livrarea mărfurilor, serviciilor de către subiecții impozabili, reprezentînd rezultatul activității lor de întreprinzător în Republica Moldova.

În cazul dat, livrările realizate de către ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga, ca întreprindere municipală, ce se află în autogestiune, care sunt rezultatele activității sale de întreprinzător, constituie obiectul impunerii la impozitul TVA.

Prin urmare, prima instanță corect a concluzionat că toate lucrările realizate de către ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga sunt impuse de impozit la costul adăugat și, în cazul dat, nu sunt temeiuri pentru anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe UTA Găgăuzia în această parte, deoarece în anii 2009-2011, ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga, încălcînd prevederile art. art. 95, 97 și 101 din Codul fiscal, nu a calculat, nu a declarat și nu a transferat în buget TVA de la serviciile de amenajare și înverzire a orașului și nu a calculat la timp și declarat TVA pentru lunile ianuarie – martie 2012.

De asemenea, prima instanță corect a concluzionat că ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga, încălcînd prevederile art. 117 alin. (1) din Codul fiscal, nu a eliberat facturile fiscale pentru prestarea serviciilor de amenajare și înverzire a orașului în 30 de cazuri și nu a eliberat și prezentat la timp cumpărătorului factura fiscală într-un caz, fapt ce a dus la diminuarea TVA pentru perioada 01 iunie 2009 – 31 martie 2012 în sumă totală de 296761 lei.

Conform art. 103 alin. (1) pct. 4) din Codul fiscal, TVA nu se aplică la importul mărfurilor, serviciilor și pentru livrările de mărfuri, servicii efectuate de către subiecții impozabili, ce constituie rezultatul activității lor de întreprinzător în Republica Moldova: instituțiile preșcolare, sanatoriile și alte obiecte cu destinație social-culturală și de locuit, precum și drumurile, rețelele și stațiile electrice, rețelele de gaz,

instalațiile pentru extragerea apelor subterane și alte obiecte similare transferate gratuit autorităților publice (sau, în baza deciziei lor, întreprinderilor specializate care folosesc și exploatează obiectele respective conform destinației), precum și cele transmise întreprinderilor, organizațiilor și instituțiilor de către autoritățile publice; proprietatea de stat transferată gratuit, la decizia autorităților publice, de la bilanțul unei întreprinderi de stat la bilanțul altei întreprinderi de stat sau de la bilanțul unei întreprinderi municipale la bilanțul altei întreprinderi municipale.

Reieșind din prevederile legale enunțate, lucrările de amenajare și înverzire a orașului nu se scutesc de TVA, dar se scutesc de TVA bunurile de stat care se transmit gratuit autorităților publice, ceea ce în cazul dat nu a avut loc.

Conform art. 103 alin. (1) pct. 15) și 16) din Codul fiscal, TVA nu se aplică la importul mărfurilor, serviciilor și pentru livrările de mărfuri, servicii efectuate de către subiecții impozabili, ce constituie rezultatul activității lor de întreprinzător în Republica Moldova: serviciile de înhumare și incinerare a corpurilor umane sau animale și activități conexe: pregătirea cadavrelor către înhumare sau incinerare, îmbălsămarea și servicii oferite de întreprinderile de pompe funebre; închirierea încăperilor în saloanele pentru răposați; închirierea sau vânzarea locurilor de veci; întreținerea mormintelor; amenajarea și întreținerea cimitirelor; transportarea cadavrelor; ritualurile și ceremoniile efectuate de organizațiile religioase; organizarea funeraliilor și ceremoniilor de incinerare; confecționarea și/sau livrarea sicriilor, coroanelor; cazarea în cămine; serviciile comunale acordate populației: închirierea spațiului locativ, deservirea tehnică a blocurilor de locuințe, alimentarea cu apă, canalizarea, salubritatea, folosirea ascensoarelor.

Astfel, serviciile de reparație a drumurilor, curățenie, transportarea glodului de pe partea carosabilă a drumurilor, întreținerea și curățirea parcurilor, scuarilor, văruirea copacilor și bordurilor, pregătirea pentru sărbători, înverzirea orașului, săparea rondurilor, curățirea trotuarelor, întreținerea crescătoriei pentru creșterea plantațiilor și semănarea ierburilor, împușcarea câinilor vagabonzi, întreținerea podurilor, fântînilor, semafoarelor, băii publice orașenești, liniilor de transmitere a energiei electrice pentru iluminarea orașenească nu constituie deservire tehnică, ci se referă la amenajarea și înverzirea orașului și nu sunt scutite de TVA.

La caz, se mai reține că conform deciziei Consiliului or. Ceadâr-Lunga din 15 septembrie 2011, ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga i-a fost repartizat lotul de pământ pentru extinderea crescătoriei orașenești de către Secția de amenajare din contul terenurilor din fondul de rezervă cu suprafața de 3 ha, situat la marginea orașului din partea de est.

Conform art. 161 pct. 6) din Codul fiscal, ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga, ca plătitor, a fost obligată, în termen de 30 de zile din ziua dobândirii dreptului de posesiune, să prezinte organului fiscal datele inițiale privind locul de aflare a subdiviziunii sale, adică crescătoria, ceea ce nu a fost făcut.

Conform art. 255 din Codul fiscal, neprezentarea, prezentarea cu întârziere sau prezentarea organului fiscal a unor informații neveridice despre sediul sau despre schimbarea sediului contribuabilului, al subdiviziunilor lui se sancționează cu amenda de 4000 de lei.

Prin urmare, prima instanță corect a concluzionat că Inspectoratul Fiscal de Stat pe UTA Găgăuzia legal a aplicat ÎM „Gospodăria Comunal-Locativă” or. Ceadâr-Lunga amenda în mărime de 4000 lei pentru neprezentarea datelor privind locul aflării subdiviziunii – crescătoria.

Cele relatate denotă legalitatea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe UTA Găgăuzia nr. 1460 din 20 iulie 2012, fapt ce indică la netemeinicia acțiunii formulate în speță.

Argumentele invocate în recurs nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece acestea se combat cu cele expuse mai sus și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost apreciate cu respectarea normelor de drept procedural prevăzute de art. 130 CPC.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind adoptată în limitele competenței, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, pentru realizarea drepturilor sale procedurale.

Distinct de cele relatate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar criticele formulate în recurs sunt nejustificate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de către Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal-Locativă” orașul Ceadâr-Lunga.

Se menține hotărârea Curții de Apel Comrat din 26 noiembrie 2012 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale „Gospodăria Comunal-Locativă” orașul Ceadâr-Lunga împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe Unitatea Teritorială Autonomă Găgăuzia cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan
Andrei Harghel
Ghenadie Nicolaev